

Frivilligpolicydokument för Svenska kyrkan i Norge

Grunddokument

1 Syfte, ideologi och värdegrund

Svenska kyrkan i Norge är en levande gemenskap som vill ta tillvara människors kreativitet, förmågor och vilja att finnas till för andra. Församlingarna vill vara med och visa vägen till kristen tro och kristet liv. Med evangeliet som grund vill vi bygga en gemenskap, där man kan växa och mogna som människa och kristen. Ett nära samarbete mellan förtroendevalda, frivilliga och anställda medarbetare är vägen att nå målet.

Bilden av kyrkan som en enda kropp med många lemmar i 1 Kor 12: 12-31* är en inspirationskälla i arbetet.

2 Några definitioner

- En frivillig medarbetare har ingen ekonomisk ersättning för sin insats. En frivillig medarbetare kan få kostnadsersättning, uppmuntran, utrustning och utbildning.
- Det frivilliga arbetet sker av eget val inom församlingens ram och i församlingens namn.
- Med kontaktperson avses den medarbetare som i första hand ansvarar för att handleda den frivillige.
- När frivilliggruppen nämns i policyn avses de personer som utsetts att arbeta med frivilligfrågor. Gruppen består av två anställda, två förtroendevalda och två frivilliga medarbetare. Till gruppens uppgifter hör att hålla policyn uppdaterad, att hålla frivilligarbetet aktuellt samt att i Oslo medverka till att planera och genomföra t ex tackfester, frivilligutbildningar m.m.

Frivilliggruppen har övergripande uppgifter. På varje ort kan det komma att behövas frivilligråd som tar vardagsfrågor om rekrytering etc.

3 Vad är frivilligt arbete?

I Svenska kyrkan används ofta begreppet delaktighet. Med detta ord betonas öppenheten och en gemenskap där många får plats. Svenska kyrkan i Norge strävar efter en hög grad av delaktighet där allt fler

upplever sig ha en självklar plats i församlingens vardag och gudstjänst.

*Ett uttryck för upplevelsen av att vara delaktig kan vara att göra en praktisk insats. Den insatsen kallas här frivilligt arbete. Det finns också *andra* uttryck för upplevelsen av delaktighet till exempel att delta i gudstjänster och gruppverksamheter, att be för och bry sig om varandra och att berätta om möjligheten att komma med för den som ännu inte hittat till kyrkan.*

Frivilligt arbete, det vill säga praktiska insatser inom församlingens ram kan se ut på många olika sätt; kyrkvårdskap, förtroendeuppdrag, körsång, basararbete, gruppleaderskap, eventarbete och dugnadsarbete är några exempel på uppgifter som frivilliga medarbetare redan nu tar ansvar för. En frivillig insats kan vara en engångsuppgift eller vara mer långsiktig. Den kan vara relativt enkel eller mer kvalificerad.

4 Relationen mellan frivilliga medarbetare och anställda

De anställda medarbetarnas funktion i förhållande till de frivilliga medarbetarna är som kontaktpersoner eller samarbetspartners.

5 Rekrytering av frivilliga

Det är alla anställdas och förtroendevaldas ansvar att i det dagliga arbetet aktivt tänka in möjligheten att engagera och rekrytera frivilliga. Detta bör *främst* utgå från det personliga mötet och att i det mötet ge akt på den enskildes kompetens och intresse.

Rekrytering av frivilliga kan gå till på *flera sätt*:

bland de redan engagerade eller genom annonsering på hemsida, anslagstavla, Facebook med flera ställen.

Om rekryteringen gäller ett uppdrag som kräver det (se punkt 6 och 7) förs först ett samtal med den intresserade för att avgöra möjlighet och lämplighet.

Om uppdraget innebär att den frivillige ska arbeta återkommande eller med ensamt ansvar för barn och unga ska utdrag ur svenska brottsregistret och/eller en norsk motsvarande attest visas upp.

Om uppdraget gäller att skjutsa andra i bil eller buss ska giltigt körkort visas upp.

I samband med att frivilliguppdrag avslutas ska ett samtal ske mellan den frivillige och kontaktpersonen.

6 Välkomnande, introduktion och utbildning

Alla engagerade medarbetare; frivilliga, förtroendevalda och anställda har ansvar för att bemöta andra som vill engagera sig på ett öppet och välkomnande sätt.

Vissa frivilliguppdrag har tillfällig karaktär och sker i stunden. Det kan handla om att rycka in och hjälpa till med något på kort sikt till exempel duka, skjutsa, bära ljus i gudstjänsten med mera. Detta sker utan formalia.

Andra typer av frivilliga uppdrag är mer långsiktiga och kräver förberedelser, där lämpligheten på något sätt behöver prövas. Sådana uppdrag kan inledas med ett samtal mellan den som vill engagera sig och en anställd eller redan engagerad frivillig medarbetare.

Innehållet i denna policy lyfts i samtalet. Samtalet ska öppna upp för vad den frivillige själv känner att den vill göra och behöver av stöd; praktiskt, trosmässigt och kunskapsmässigt.

Om så behövs ska samtalet klargöra det större sammanhanget, det vill säga vad kyrkan är. Innehållet och gränserna för det specifika uppdraget kan också behöva uttryckas.

Om uppdraget kräver det kan utbildning erbjudas.

7 Kontakt, stöd och utvärdering

Varje frivillig medarbetare har en kontaktperson. Det kan vara en anställd eller en annan engagerad. Kontaktpersonen är ansvarig för uppföljning, utvärdering och uppmuntran i samråd med frivilliggruppen.

Den frivillige medarbetaren har rätt till fortlöpande stöd och kontakt för att kunna diskutera hur uppdraget går. Han eller hon ska veta till vem han eller hon ska vända sig om det finns problem som ska lösas. Frivilliguppdraget bör utvärderas med regelbundenhet i samtal mellan den frivillige och kontaktpersonen. Också i samband med att uppdraget avslutas bör ett samtal äga rum

8 Problemlösning

Problem, såväl praktiska som relationsrelaterade ska lösas så snart som möjligt.

Om den frivillige medarbetaren upplever att det uppstår problem ska personen i första hand tala med sin kontaktperson. Om detta inte är möjligt eller lämpligt är någon i frivilliggruppen eller kyrkoherden tillgängliga för samtal.

Om kontaktpersonen upplever att det uppstår problem när uppdraget ska utföras ska han eller hon i första hand tala med den frivillige medarbetaren. Om detta inte är möjligt eller lämpligt ska kontaktpersonen tala med någon i frivilliggruppen eller kyrkoherden.

9 Tystnadslöfte

Frivilligt arbete i församling innebär ofta ansvar för förtroenden.

Kännedom om personliga förhållanden ska alla engagerade handskas varsamt med. Sådant som är till men för den det berör ska inte föras vidare, varken under pågående uppdrag eller senare.

Om det är påkallat ska tystnadslöftet avges skriftligt på särskilt dokument som frivilliggruppen tillhandahåller.

10 Skriftliga överenskommelser

En skriftlig överenskommelse kan tecknas mellan församlingen och den frivillige medarbetaren om någondera parten upplever att det är påkallat.

Överenskommelsen förklarar och avgränsar uppdraget och anger den tidsrymd uppdraget avser och vad som gäller avseende: försäkringar, tystnadslöfte, kostnadsersättning, uppmuntran, kontaktpersonens namn och kontaktuppgifter samt rutiner vid frånvaro, uppsägning av uppdrag med mera.

Frivilliggruppen har ansvar för att tillhandahålla mallar för överenskommelser samt att dessa förvaras på lämpligt sätt.

11 Uppmuntran och tack

För olika former av frivilliguppdrag ges olika former av uppmuntran: Det hör till kontaktpersonens ansvar att aktivt inspirera och ge feedback kontinuerligt. Vid sidan om detta kan ordnas

- regelbundna träffar för erfarenhetsutbyte
- tackfest/församlingsfest två gånger/år
- den som vill kan också få ett skrivet volontärintyg

12 Kostnadsersättning

Kostnadsersättning utgår om man kommit överens om sådan innan. Det kan t ex gälla bränsleersättning, ersättning för inköp eller ersättning för matkostnader i samband med uppdrag.

13 Försäkringar

Frivilliga medarbetare i Svenska kyrkan i Norge omfattas av församlingens kollektiva olycksfallsförsäkring.

14 Ansvar för dokumentet

Kyrkorådet fastställer Frivilligpolicyn. Dokumentet ses över årligen. Frivilliggruppen ansvarar för att detta dokument hålls aktuellt och att det finns publicerat på webbsidan. En sammanfattad version av dokumentet framställs för spridning.

* Lemmarna i den kropp som är Kristus

¹²Ty liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. ¹³Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka. ¹⁴Kroppen består inte av en enda del utan av många. ¹⁵Om foten säger: "Jag är ingen hand, jag hör inte till kroppen", så hör den likafullt till kroppen. ¹⁶Och om örat säger: "Jag är inget öga, jag hör inte till kroppen", så hör det likafullt till kroppen. ¹⁷Om hela kroppen var öga, vad blev det då av hörseln? Om allt var hörsel, vad blev det då av luktsinnet? ¹⁸Men nu har Gud gett varje enskild del just den plats i kroppen som han ville. ¹⁹Om alltsammans var en enda kroppsdel, vad blev det då av kroppen? ²⁰Nu är det emellertid många delar, men en enda kropp.

²¹Ögat kan inte säga till handen: "Jag behöver dig inte", och inte heller huvudet till fötterna: "Jag behöver er inte." ²²Tvärtom, också de delar av kroppen som verkar svagast är nödvändiga, ²³och de delar av kroppen som vi inte tycker är fina, dem gör vi så mycket finare, och de delar vi skäms för omger vi med så mycket större anständighet, ²⁴något som de anständiga delarna inte behöver. Men när Gud satte samman kroppen lät han de ringare delarna bli särskilt ärade, ²⁵för att det inte skulle uppstå splittring inom kroppen och för att alla delarna skulle visa varandra samma omsorg. ²⁶Lider en kroppsdel, så lider också alla de andra. Blir en del hedrad, så gläder sig också alla de andra.

²⁷Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den. ²⁸I sin församling har Gud gjort några till apostlar, andra till profeter, andra till lärare; åt några har han gett gåvan att göra under, att bota sjuka, att hjälpa, att styra, att tala olika slags tungotal. ²⁹Kan alla vara apostlar? Eller profeter? Eller lärare? Kan alla göra under? ³⁰Eller bota sjuka? Kan alla tala med tungor eller tolka sådant tal? ³¹Nej, men sök vinna de nådegåvor som är störst. Och då skall jag visa er en väg som är överlägsen alla andra.

Ur 1 Kor 12